

Jo, der stod netop een Ting mere; der stod nemlig, at det, der var vedtaget, nemlig at bygge en Jernbanebro plus de udvidede Piller, skulde udføres for Statskassens Regning. Det vil jeg gerne gøre opmærksom paa, fordi det er det, der har gjort, at vi har fremsat disse Bemærkninger i Betænkningen. Den Bemærkning om, at det ikke skulde føres paa Jernbanens Konto, men paa Statskassens Budget, staar jo for øvrigt ikke i Loven, men kun i Betænkningen; og det ærede Medlem sagde jo meget rigtigt, at Betænkningen ikke havde afgørende Betydning. Men jeg skal, da jeg allerede har udtalt mig om hele dette Spørgsmaal, blot sige dette, at for mig har det hele Tiden været en Opgave i de Forhandlinger, vi nu har haft, at faa Broen ført igennem, at faa den vedtaget. Under Behandlingen i 1923—24 var jeg en af de faa her i Tinget, der tog Ordet for Færdselsbroen gentagne Gange; og jeg har stadig haft den Opfattelse, at den maatte gennemføres og helst skulde gennemføres samtidig med Jernbanebroen. Dette Resultat er vi nu naaet til, og det har kun kunnet glæde mig, at det er lykkedes at naa saa langt.

Naar vi Konservative i de Udtalelser, vi har fremført i Betænkningen til det foreliggende Lovforslag, har trukket forskellige Linier op for dem, der skulde nyde godt af Broafgiften, naar den en Gang indgik og altsaa skulde være til Dækning for det, der forlods er afholdt til Broens Bygning, har vi ogsaa ment at maatte pege paa Kommunerne. Andet og mere ligger der ikke i det, der her siges. Vi kunde have føjet til — for i Virkeligheden bliver det jo saadan, at Statskassen kommer til at staa i Forskud, da Broen formentlig ikke er betalt af Vejafgiften, naar Broen er færdig —, at Broafgiften altsaa ogsaa i en Aarrække vil blive benyttet til Tilbagebetaling til Statskassen — det gaar jeg ud fra — af det Beløb, som forlods er udbetalt af Statskassen under Bygningen. I det hele taget er det, vi har ønsket at sige, dette, at Tilbagebetaling sker til dem, der har staaet i Forskud, hvis Broafgiften bliver indført til den Tid.

Naar vi har ønsket at gøre disse Bemærkninger i Betænkningen, hænger det sammen med, at vi — hvad den højtærede Minister for offentlige Arbejder ogsaa var inde paa, og hvad der jo er aldeles rigtigt —, da den anden Lov endnu ikke er vedtaget, her formentlig ikke kan komme med andet end nogle Betragtninger om

Fremtiden. Først naar Lovforslaget om Afgift af Motorkøretøjer er vedtaget, ligger Sagen ganske klar.

Alt dette er imidlertid for mig kun af mindre Betydning, det vigtigste er, at Færdselsbroen har Udsigt til at blive vedtaget her i Folketinget og formentlig ogsaa i Landstinget, og at den vil blive bygget samtidig med Jernbanebroen, hvorved man vil spare 3½ Mill. Kr., og endvidere — en Ting, der ikke har været nævnt under disse Forhandlinger, men som ogsaa har stor Betydning, jeg har sagt det tidligere —, at vi derved faar mere Arbejde sat i Gang. Dette har ikke ringe Betydning, forekommer det mig, i en Tid, hvor Arbejdsløsheden er saa stor.

Bjerring: Det ærede Medlem Hr. Steen udtalte, at Socialdemokratiet havde ikke faaet dette Spørgsmaal løst, saaledes som de ønskede det. Hovedsagen for vort Vedkommende har været at naa et Resultat, at faa Spørgsmaalet løst; fra radikal Side har man øjensynlig ikke den samme Interesse; vi har accepteret de Ændringsforslag, der er kommet, for hurtigst muligt at faa Sagen løst. Efter de Udtalelser, der er fremkommet fra den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Tange, og fra den højtærede Trafikminister, er det ganske klart for enhver uildet Iagttagere, at Spørgsmaalet ikke kunde løses paa andet Grundlag end det, hvorpaa det nu er løst, og det er løst i god Overensstemmelse med det Grundlag, som Trafikministeren i den socialdemokratiske Regering angav i sin Skrivelse til Finansudvalget.

Det glæder mig, at den Bemærkning, jeg fremsatte angaaende det radikale Venstres Fattigdom, har vist sig at være en Træffer efter den Voldsomhed, hvormed det ærede Medlem tog paa Veje. Jeg maa sige, at jeg sigtede ikke til materiel Fattigdom, men til aandelig Fattigdom; ogsaa jeg har stor Sympati med Fattigfolk, men ikke med de Fattigfolk, der praler af deres Rigdom, men som i Virkeligheden intet har. Da det ærede Medlem Hr. Steen skulde til at stikle til Socialdemokratiet, talte han om, at det indeholdt ogsaa svære Folk; jeg tror, det skulde være en lille Opmærksomhed til mig, men naar jeg har det paa den ene Maade, har det ærede Medlem det jo paa den anden Maade, jeg for mit Vedkommende kan komme i samme Form som det ærede Medlem ved at blive trillet et Par Gange; hvorledes det ærede Medlem skal komme i samme Form som jeg, bliver et helt andet Spørgsmaal.